بسم الله الرحمن الرحیم

اَللّهُمَ عَجِل لِوَلیِّکَ الفَرَج

اَللّهُمَ ارزُقنا زیارة الحُسین علیه السلام

بحثی که در خدمت شما هستیم، در مورد کارهایی است که یک منتظر واقعی باید در عتبات در این فضای اربعین انجام دهد. حدیث زیبایی را امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف می فرمایند: **«وَلَو اَنَّ اَشیاعنَا وَفَّقَهُم الله لِطَاعَتِهِ عَلَی اجتِمَاعٍ مِنَ القُلُوبِ فِی الوَفَاء بِالعَهدِ عَلَیهِم لَمَا تَأَخَّرَ عَنهُم الیمنُ بِلِقَایِنَا وَ لَتَعَجَّلَت لَهُم السَّعَادَةُ بِمُشَاهِدَتَنَا»** اگر شیعیان ما که خداوند به آنان توفیق دهد، بتوانند بر طاعت خود، هم قلب و هم پیمان شوند، در وفا کردن به عهدی که بر آنان است؛ یعنی عهد امام عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف به گردن ما هست و ما باید به این عهد وفا کنیم و به این پیمان وفادار باشیم. بعد چه اتفاقی خواهد افتاد؟ اگر همه با هم متحد باشند و عمل کنند، میمنت و مبارکی لقای ما از آنان به تأخیر نخواهد افتاد و سعادت مشاهده و دیدار ما با آنان زود اتفاق خواهد افتاد. بنابراین طبق فرمایش امام عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف اگر ما بخواهیم به دیدار امام عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف برسیم، یک شرط دارد و آن هم این است که وفای به عهد امام عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف کنیم. آیا همین کافیست؟ حضرت فرمودند: همه با هم باید وفای به عهد کنیم. یعنی اگر بنده و شما و ده، بیست نفر دیگر وفای به عهد کنیم و بقیه نکنند، اتفاقی نخواهد افتاد و باید هم عهد باشیم. باید هم پیمان و همه با هم همدست شویم و اگر این اتفاق افتاد، در آن صورت حتما به دیدار خواهیم رسید. حال این دیدار هم دو مرحله دارد و توجه به این خیلی خوب است. یک موقع هست که دیدار، دیدار فردی هست واگر بنده و شما و ده، پانزده نفر دیگر با هم، هم عهد شویم که وفای به عهد کنیم، ما به دیدار امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف ان شاءالله نائل خواهیم شد. این یک مرحله فردی و کوچک است، اما یک مرحله بالاتر هم هست که مسئولیت آن هم سنگین می باشد باید به این قسمت توجه زیادی داشت و آن هم این است که باید کل جامعه را برانگیزیم تا اینکه کل جامعه هم پیمان، هم نفس و هم عهد شوند و با هم تصمیم بگیرند که ما می خواهیم به عهد امامت عمل کنیم، ما می خواهیم بی وفا نباشیم. نسبت به امام خود بی وفا نباشیم، یعنی چه؟ یعنی با تمام وجود کمکش کنیم، خب کمک کردن هم یک شعار نیست و مظاهر عملی دارد. اگر جامعه اینگونه شد که همه با هم تصمیم گرفتن تا همه وفای به عهد کنند، دیگر در ظهور ما تأخیر نخواهد افتاد و ظهور محقق خواهد شد. بنابراین درس بسیار خوبی خواهیم گرفت: اول اینکه حضرت یک راهکار برای ظهور به ما یاد می دهند و این راهکار، یک راهکار فردی نیست و جمعی است و کل شیعه باید به این مهم بپردازند. وقتی به این مسئله واقف شدیم، همین جا باید با هم متحد شویم و شروع کنیم به صحبت کردن برای دیگران و با هم، هم عقیده شویم و صحبت های خود را در جامعه ببریم و برای زوار پیاده کنیم تا ان شاءالله بتوانیم وظیفه خود را نسبت به آنان انجام داده باشیم. عرض کردم که می خواهیم هم پیمان شویم که بر عهد با امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف بیشتر از گذشته عمل کنیم. در گذشته شاید بعضی کارها را انجام می دادیم اما الان می خواهیم همه با هم یک کار جمعی انجام دهیم که فرمایش حضرت و اجتماع قلوب محقق شود و قلوب و نفس هایمان را یکی کنیم تا با یکدیگر کاری انجام دهیم. در اربعین ۳ هدف می توانیم داشته باشیم. ۱- هدف کوتاه مدت، ۲- هدف میان مدت،۳- هدف دراز مدت. هدف کوتاه مدت این است که تبلیغ مقطعی برای افراد نسبت به حضرت داشته باشیم. در آنجا با افراد متفاوتی برخورد خواهیم کرد، آنان را با حضرت آشنا کنیم. خیلی کوتاه و کپسولی، برای مثال توضیح مختصری راجع به دعای فرج داشته باشیم و از آنها بخواهیم برای فرج دعا کنند و بسیار خوب است اما اثر آن ممکن است برای دراز مدت نباشد. چیزی که هست، اثر آن دست ما نیست و در واقع هدایتگر قلب ها خداوند متعال است و شاید با دو دقیقه گفتار یکی از دوستان، اصل مسیر زندگی فرد عوض شود و تغییر کند که این دست خداست. در مورد کارهای کوتاه مدت، باید چند کار انجام دهیم. اول: اینکه آشنایی عمیق و صمیمانه ای با افراد پیدا کنیم. حال نوع عمیق آن ممکن است مقداری طول بکشد. آشنایی، صمیمیت با لطف و مهربانی و برخورد خیلی خوب و با احترام باید داشته باشیم و لازمه اینکار، این است که همیشه در کنار خودمان مقداری هدایا داشته باشیم. شیرینی، شکلات و امثال اینها. همانطور که برادران عراقی چیزهای مختلفی تعارف می کنند، ما نیز چیزهای کوچیکی داشته باشیم که وقتی می خواهیم با کسی تماس بگیریم، با تعارف کردن شکلاتی، می توانیم باب گفتگو را شروع کنیم و سلام علیکم و احوالپرسی و اینکه از کجا آمده اید و چکار می کنید و از این طریق باب گفتگو را باز می کنیم و بعد از این گفتگوی اولیه ،یکسری مداخل تبلیغی داریم که حالا فرصت آن نیست، بنده خدمت شما تقدیم می کنم. بعداً که این مداخل را مطرح بفرمایید و بعد می رسیم به بحث امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف و معرفی حضرت و اینکه الان وقت دعا کردن بر حضرت هست و ما موظف به دعا هستیم و بایستی این وظیفه را انجام دهیم. کتابی هست تحت عنوان صاحب لوا که داستانهای

کوچک بر اساس روایات که متن ادبی زیبایی دارد و برای کارهای کوتاه مدت و مقطعی خوب است و می تونید این کتاب را در موبایل خود داشته باشید و نگاهی کنید که قصه ای برای شما یادآوری شود و همان قصه را برای یک نفر اجرا کرده و صحبت می کنید و نتیجه گیری از قصه ها هم در کتاب هست. کتاب صاحب لوا با شماره انتشاراتی ۰۹۱۲۴۵۱۱۷۸۵ از عطر عطرت که زمینه های بسیار خوبی را برای گفتگو باز می کند و آموزش می دهد.

هدف میان مدت: اینکه برای فرج امام عصرعجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف در واقع دعا کنیم و برای فرج که می خواهیم دعا کنیم، یک زمان به طور معمول همه دعا می کنند. آیا هدف فقط همین است؟ نه؛ باید این هدف را رو خیلی بالاتر برده و هدفمان را باید از یک دعا کردن صفر ارتقا دهیم. باید هدف خود را این قرار دهیم که فرج امام عصرعجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف را بگیریم و نه اینکه فقط دعا کنیم. دعا که هدف والایی نیست اما ما هدف خود را اینگونه تبیین می کنیم که شرایط بسیار مهیاست برای اینکه ظهور اصلی امام زمانعجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف واقع شود. وقتی شرایط به این گونه هست، اگر ما هدف گزاری کوچک داشته باشیم،خود ضرر کرده ایم و به امام عصرعجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف آنطور که باید و شاید خدمت نکردیم. جمله ای هست از امیرالمؤمنین علیعلیه‌السلام قریب به این مضامین که خداوند به اندازه نیت شما، به شما لطف می کند و اگر بنده نیت کنم که روزی فلان آیه از قرآن بخوانم، خب خداوند هم به همان میزان به من توفیق می دهد. اما زمانی هست که من نیت می کنم روزی ۵ صفحه قرآن بخوانم. خداوند هم توفیق آن را به من می دهد و آنقدر مهربان هست که بر اساس نیات خیر ما به ما امکانات و توفیق می دهد. پس چرا نیت کم داشته باشیم؟

اللهم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم والعن اعدائهم اجمعین

نه؛ می خواهیم صحبت کنیم ولی نیّت اصلی این است که فرج حضرت را بگیریم. نیت خیلی بزرگی است. همین امسال می خواهیم فرج حضرت را بگیریم. بنابراین وقتی که این هدف بزرگ را داریم، باید زیاد کار کنیم. بزرگ کار کنیم. کارهای با همت بزرگ و با امکانات بزرگ و با تدارکات بزرگ باید کار کنیم. وقتی که هدف اینگونه شد، آن گاه بسیج نیروهایمان هم متفاوت خواهد شد. خیلی خوب نیروها را بسیج می کنیم. خیلی خوب از نیروها استفاده می کنیم. دیگر نمی گذاریم نیروها به هرز و هدر برود تا ان شاءالله به هدف خود برسیم. این هدف دوم که هدف میان مدت بود، اما یک هدف دراز مدتی داریم که اگر خدای ناکرده، امسال نتوانستیم فرج امام زمانعجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف را از خدا بگیریم، حداقل کاری که می توانیم انجام دهیم، علاوه بر معرفی حضرت به مردم، این است که باید یاورهایی برای اهل بیتعلیهم‌السلام بسازیم. یعنی خود ما چقدر دغدغه برای کار برای امام زمانعجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف و برای اهل بیتعلیهم‌السلام داریم؟ ده برابر خودمان را باید افراد را دغدغه مند کنیم و در آنها ایجاد حساسیت و انگیزه کنیم تا آنها برای اهل بیتعلیهم‌السلام کار کنند. پس این هدف سوم هم هدف بسیار مهمی است که ما باید به آن برسیم.

حالا راهکار ما برای رسیدن به این اهداف چیست ؟ قسمت اول که عرض کردم برخوردهای مقطعی، برخوردهای پر از مهربانی، محبت، رفع حوائج مردم. هر کس هر حاجتی دارد، اگر کسی بار سنگینی دارد، ما مکرر آنجا می بینیم که یک خانمی بچه ی خود را در کارتن گذاشته و دارد می کشد، خب چه اشکالی دارد ما فقط نگاه نکنیم و لذت ببریم و حالا یک قطره اشک هم منقلب شویم و بریزیم و تحسین کنیم که به به بارک الله چقدر شما فداکار هستید نه. یک کمی آن طناب را از دست آن خانم بگیریم و ما بکشیم. وقتی یک بار سنگینی دارد ما به او کمک کنیم. یعنی مثلاً طرف پای مصنوعی دارد، کوله پشتی بزرگی هم انداخته پشت خود، خب ما به او بگوییم برادر بگذار این کوله پشتی را من بیاورم. البته بعضی اوقات آنها قبول نمی کنند ولی ما باید وظیفه خود را انجام دهیم. پس رفع حوائج مردم خیلی مهم است. این که ما خودمان را مهمان نکنیم و کار کنیم خیلی مهم است. حالا می-خواهیم برای هدف دوم و سوم که هدف بسیار مهمی است یک سری محملی ما پیدا کردیم که اگر آن محمل ها را به مردم بگوییم و پیاده کنیم آنگاه به اهداف خود خواهیم رسید. این محمل ها را در نوبت های بعدی عرض خواهم کرد.

محمل هایی که می خواهیم در مورد آنها صحبت کنیم، در یک گفتگوی مفصل، می خواهیم یک صحبت علمی داشته باشیم. محمل هایی که بنده عرض می کنم، برای این است که مثلاً شما می خواهید سخنرانی کنید. در سخنرانی تعداد مهم نیست. مثلاً ۵ نفر نشستیم در اتاق می خواهیم برای این ۵ نفر صحبت کنیم. چه صحبتی کنیم؟ این مواردی که من عرض می کنم، نه یک صحبت سر راهی است؛ بلکه یک صحبت با یک مجلس درست و حسابی است. چه ۵ نفر، چه ۵۰ نفر یا ۵۰۰ نفر ولی یک صحبت جدی است. در نتیجه یک سری محمل های علمی خوب لازم داریم. یکی از محمل های خیلی خوب این است که ما باید برای مردم بگوییم که حوائج مادی و

معنوی که شما دارید، حالا خیلی از مردم متأسفانه گیر حاجت های مادی هستند، مریض دارند، چک دارند، داماد و عروس می خواهند، زندانی دارند، حوائج مادی دارند. بالاتر از آن حاجت های معنوی است. اگر بخواهیم به این حاجت ها برسیم، راه وصول به این حاجت ها معرفت امام است. یعنی شما باید امام را بشناسید تا به این حاجت، خوب برسید. اگر این بحث را ما بتوانیم برای آنان مطرح کنیم و جا بیندازیم، آنگاه حرف های ما را گوش می کنند. ولی اگر اول این مبحث را نگوییم، می خواهیم بگوییم که آقا می خواهم راجع به امام برای شما صحبت کنم. می گویند ما حوصله نداریم! ما فقط حوصله گریه کردن و عزاداری و سینه زنی داریم، حوصله حرف گوش کردن نداریم. معمولاً این روحیه در مردم هست. حوصله مجلس وعظ و خطابه ندارند و به همین دلیل متاسفانه معارف آنان کم است و چون معارف آنان کم است، بهره آنها از عزاداری و این جلسات کم خواهد بود. باید این حرف را اثبات کنیم. چگونه اثبات می کنیم؟ قصه ای هست که من خیلی سریع عرض می کنم؛ چون الان وقت مسائل تئوریک نیست که بخواهیم به تفصیل عرض کنیم.

یک نفر بدهکار است. خدمت امام حسین‌علیه‌السلام می آید و به حضرت عرض می کند که آقا من دیه کامله ای را تضمین کرده ام و الان در پرداخت آن مانده ام. نمی توانم پرداخت کنم. فکر کردم که بیایم نزد کریم ترین فرد و از او کمک بخواهم که به من کمک کند. آمدم خدمت شما. حضرت به او می فرمایند: من ۳ سؤال از تو می کنم. اگر ۳ سؤال را جواب دادی، تمام حاجت تو را می دهم. اگر ۲ تا را جواب دادی، ۲ تا را می دهم و اگر یکی را جواب دادی، یک سوم حاجت تو را می دهم. آن فرد تعجب می کند. می گوید: آقا مثل شمایی اهل فضل و دانش از مثل منی که بی سواد و عامی هستم، می خواهید سؤال کنید؟ حضرت دیدند که این فرد خیلی تعجب کرد. این را به یک فرمایش از پیامبر اکرم‌صلی‌الله‌علیه‌وآله مستند کردند. فرمودند جدّم فرمود: **المَعروف بِقَدرِ المَعرِفه**. خیلی عجیب است. یعنی شما اگر می خواهید احسان، نیکی، جایزه ای بگیرید، باید معرفت شما نسبت به ما زیاد باشد. هرچه که معرفت شما زیادتر باشد، بیشتر به شما جایزه می دهیم. اگر معرفت شما کم باشد، خوان کرم ما گسترده است ولی به شما کمتر می رسد. اگر می خواهید جایزه های بزرگ بزرگ بگیرید، باید معرفت خود را زیاد کنید. در حدیث دیگری حضرت می فرمایند که باز خیلی جالب است: **إنّا قَومٌ نُعطِی المعروفَ عَلی قَدرِ المعرفَة**. ما اهل بیت اصلا اینگونه هستیم. به اندازه معرفت شما نیکی می کنیم. بنابراین باید معرفت زیاد باشد. بعد فرد می بیند که حضرت اینگونه دستور می دهند و می خواهند، تسلیم می شود و می گوید: باشد، شما بپرسید. اگر من بلد بودم که عرض می کنم و اگر بلد نبودم، از شما یاد می گیرم. بعد حضرت سؤالاتی که می کنند، بنده البته سؤالات را توضیح نمی دهم؛ فقط تیتروار عرض می کنم که در جریان قرار بگیرید. حضرت می فرمایند: افضل الاعمال چیست؟ خب حالا دوستان فکر می کنند که چیست؟ یک نفر می گوید نماز است. یک نفر می گوید خمس است. یک نفر می گوید جهاد است. هرکس چیزی می گوید. آن فرد گفت: **الایمانُ بِالله**. یعنی دقیقاً همین چیزی که ما الان در بحث آن هستیم، معرفتی است، یدی و جوارحی نیست. قلبی است، یدی و دستی و جوارحی نیست. معرفت به خدا، ایمان به خدا. خب حضرت از او پذیرفتند. حالا این یعنی چه، بحث آن بماند. سؤال دوم: **فَمَا اَلنَّجَاةُ مِنَ اَلْمَهْلَكَةِ؟** راه نجات از مهلکه ها چیست؟ عرض می کند که **اَلثِّقَةُ بِاللَّهِ**، توکل به خدا. اعتماد به خدا راه نجات از مهلکه هاست. حالا اگر دوستان خواستند، بعداً تفسیر این موارد را با پاورپوینت خدمت شما تقدیم می کنم که آن فرد چه گفته، توضیحاتی راجع به این احادیث است و... سؤال دوم را هم حضرت قبول می کنند. حضرت سؤال سوم را می پرسند که: زینت مرد در چیست؟ او می گوید: علمی که همراه با حلم باشد. اگر ما عالم هستیم، باید حلیم هم باشیم. چون اگر عالم باشیم و حلم نداشته باشیم، کسی از علم ما استفاده نمی کند. خیلی زود سر یک چیزی عصبانی می شویم و مریدها از دور ما پراکنده می شوند. پس علم حتما باید با حلم باشد تا زینت پیدا کند. حضرت می فرماید: اگر این را نداشت چه؟ عرض می کند: **مَالٌ مَعَهُ مُرُوءَةٌ**. مالی که با آن جوانمردی داشته باشد. می فرمایند: اگر این هم نشد چه؟ می گوید: **فَقْرٌ مَعَهُ صَبْرٌ**. اگر فقیر است، صبر داشته باشد. می فرمایند: اگر این هم نشد چه؟ آن فرد می گوید در این صورت دیگر مستحق است که عذابی از جانب خدا نازل شود و او را بکشد. چون اصلا لیاقت زنده ماندن ندارد. حضرت تبسمی می فرمایند و این جوابها را از او قبول می کنند و یک کیسه حاوی ۱۰۰۰ سکه طلا به او می دهند. بعد هم انگشتر خود را در می آورند و به او می بخشند و می گویند: این را هم خرج زندگی خود کن.

عملاً امام حسین‌علیه‌السلام به ما دارند یاد می دهند که **المَعروف بقدرِ المَعرِفه**. اگر حاجت مادی داری، حاجت معنوی داری، باید معرفت خود را زیاد کنی. حالا راه این معرفت را زیاد کردن، چگونه است؟ عرض خواهم کرد.

ما دنبال محمل های گفتگو بودیم که می خواهیم تبلیغ کنیم. به مردم چه بگوییم. اولین بحث این بود که هر حاجتی که داشته باشیم، باید معرفت خود را زیاد کنیم تا به آن حاجت به طور قطعی تر و تضمینی تر برسیم.

محمل دومی که خیلی خوب است، این است که شما مگر زیارت نمی روید که به ثواب برسید؟ می دانید ثواب زیارت امام حسین علیه السلام چقدر است؟ می گویند: نه نمی دانیم. می گویید که ثواب زیارت امام حسین علیه السلام این است که یک حج و یک عمره به شما خواهند داد. بعد می پرسیم که فقط همین است؟ نه بیش از این است. بالاتر از یک حج و یک عمره. می رویم بالا بالا ... تا هزار حج و هزار عمره ثواب این زیارت است. برای چه کسانی؟ برای کسانی که عارفاً بِحقّه امام حسین علیه السلام را زیارت کند. حدیث آن هست. اگر خواستید، تقدیم می کنم. پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله به ابن عباس می فرمایند: هرکس این بچه را بعد از اینکه شهید شد، عارفاً بِحَقّه زیارت کند، ثواب هزار حج و هزار عمره بر او نوشته می شود. در یک حدیث دیگری هست که هرکس عارفاً بِحَقّه، در حالیکه حق امام را می شناسد، ثواب هزار جهاد در راه خدا و هزار برده آزاد کردن را به او می دهند. اگر بخواهیم به جای یک حج و یک عمره ثواب هزار حج و هزار عمره ببریم، باید تدارک ببینیم. شما بخواهید معامله ای انجام دهید، مثلاً زمینی می خواهید بخرید به ارزش یک میلیون تومان. خب یک میلیون تومان پول آماده می کنید، می خرید. ولی وقتی زمینی یک میلیارد هست، باید یک میلیارد فراهم کنید. نمی شود که با یک میلیون رفت زمین یک میلیاردی خرید. اگر می خواهید زمین یک میلیاردی تهیه کنید، باید تدارک یک میلیارد ببینید. حالا ما می خواهیم از زیارتمان هزار حج و هزار عمره ثواب ببریم. طبیعاً باید تدارک آن را ببینیم. تدارک آن چیست؟ حضرت فرمودند: باید عارفاً بحقه باشد. حق امام را بشناسید. حالا وقتی که این حساسیت در فرد ایجاد شد که ما هم می خواهیم ثواب بزرگی را ببریم، چرا ثواب کم را ببریم؟ خب راجع به حق چهار بحث هست که حق امام چیست؟ یک این که حداقل حق امام که ما باید عرفان به آن داشته باشیم، این هست که فرض الطاعة را داشته باشیم. یعنی امام را مفترض الطاعة بدانیم. امام حسین علیه السلام را امامی از جانب خدا بدانیم که خداوند اطاعتش را بر ما واجب کرده و ما باید از ایشان تبعیت کنیم. این که ایشان را امامی از جانب خدا و خلیفه رسول الله صلی الله علیه و آله بدانیم که خدا تعیین کرده و ایشان مفترض الطاعة هستند، این اولین مرحله عرفان حق است. در همین جا تکه های خیلی جالبی از خطابه غدیر هست که نکته های امامتی راجع به کل اهل بیت علیهم السلام، نه فقط راجع به امیرالمؤمنین علیه السلام دارد. خیلی از افراد که اصلاً از خطابه غدیر هیچ چیزی نمی شناسند، افرادی هم که می شناسند، مثل خیلی از ما، قسمت هایی که راجع به امیرالمؤمنین علیه السلام است را می دانیم ولی بعضی از قسمت هایش را متأسفانه فراموش می کنیم. چون کمتر استفاده می کنیم. قسمت های خیلی جالبی راجع به کل اهل بیت علیهم السلام دارد. مثلاً رابطه قرآن و اهل بیت علیهم السلام چیست؟ چرا ما اصلاً بعد از پیغمبر صلی الله علیه و آله احتیاج به امام داریم؟ آیا ما می توانیم قرآن را بدون اهل بیت علیهم السلام بفهمیم؟ امام بعد از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله چه کارهایی انجام می دهند؟ این مباحث را دقیقاً در خطابه غدیر توضیح داده، یعنی جایگاه امامت را با توجه به خطابه غدیر برای مردم می گوییم که در واقع انجام وظیفه ای هم نسبت به خطابه ای که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله به تک تک ما دستور دادند، کرده باشیم که:

«فَلْيُبَلِّغِ الْحَاضِرُ الْغَائِبَ وَ الْوَالِدُ الْوَلَدَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ»

حاضرین به غایبین و پدران به فرزندان تا روز قیامت باید پیغام من پیامبر را برسانند. و حالا اربعین بهترین فرصت برای این است که این پیغام را به مردم برسانیم. بنابراین خطابه غدیر را برای مردم مطرح می کنیم و جای مطرح کرد آن هم، یک جای خیلی خیلی خوب برای طرح آن در نجف یا موکب های نزدیک نجف است. می گوییم برادران و خواهران بیایید. ما می خواهیم با امیرالمؤمنین علیه السلام تجدید پیمان کنیم. بحث مختصری را از خطابه غدیر یا واقعه غدیر برای آنها می گوییم، بعد وارد خطابه می شویم و مختصری از خطابه را می گوییم. مسائل امامتی را که جایگاه امامت را مشخص می کند، برای مردم می گوییم. وقتی که این جایگاه را مشخص کردیم، به آن هدف و تعریف اولی که در مورد حق امام عرض کردیم، خواهیم رسید. یعنی امام را مفترض الطاعة می دانیم. برای این که به امام برسیم، این مطالب را باید می دانستیم و فهمیدیم. آخر سر پیمان با امیرالمؤمنین علیه السلام را مطرح می کنیم. می گوییم که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله به مردم فرمودند که چون شما تعدادتان زیاد است، نمی توانم در آن واحد با دست با شما بیعت کنم. بنابراین جملاتی را می گویم و شما تکرار کنید. جملات را در جمع زوار می خوانیم و برای مردم اینگونه عرض می کنیم: ای زوار امیرالمؤمنین علیه السلام که الان در حرم امیرالمؤمنین علیه السلام نشسته اید، یا در هتل نشسته اید، یا موکب نزدیک نجف نشسته اید، الان پیمان فرمایشات پیامبر صلی الله علیه و آله را برای شما می خوانم و شما گویا این فرمایشات را از لبان مبارک خود پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می شنوید، چنین حسی داشته باشید. اگر خواستید با پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و امیرالمؤمنین علیه السلام تجدید بیعت کنید، همین الان انجام دهید. بعد شما می خوانید:

إنّا سامِعُونَ مُطيعُونَ راضُونَ مُنْقادُونَ، ما شنیدیم. اطاعت می کنیم، در پیامی که شما از امامت حضرت علی علیه السلام و فرزندانشان به ما رساندید. در آن شک نمی کنیم. با قلبمان، با جانمان، با دست و زبانمان، با شما بیعت می کنیم و بعد تعهد می کنیم که این پیام را به دور و نزدیک از آشنایان و فرزندانمان خواهیم رساند. وقتی که این را در جمع زوار در موکب نجف گفتیم، مردم هم تکرار کردند، در واقع

تجدید بیعت با امیرالمؤمنین‌ؑ کردند. ما این تجدید بیعت را به آنان تبریک می گوییم و از خداوند می خواهیم که توفیق بدهد که این تعهدی را که برای یاری به امیرالمؤمنین‌ؑ ما کردیم، توفیق آن را به ما عطا کند.

بحث بعدی که لازم است بعد از این که با امیرالمؤمنین‌ؑ پیمان بستیم، داشته باشیم، در واقع به هدف اول حق امامت رسیده ایم. عرض کردیم که اولین حق امام این است که امام را مفترض الطاعة بدانیم که در خطابه غدیر به آن رسیدیم و با ایشان پیمان هم بستیم. حالا مرحله دوم، حق امام این است که در حدیثی هست که حق امام «أَنْ يَسْمَعُوا لَهُ وَ يُطِيعُوا» این است که حرف ها و فرمایشات امام را بشنویم و اطاعت کنیم. خب برای این که ما این کار را انجام دهیم، در واقع باید به مسائل اخلاقی بیشتر توجه کنیم. قسمت اول مسائل اعتقادی بود. مسئله دوم مثلاً حضرت می فرمایند: دروغ نگو، من دروغ نگویم. غیبت نکن! نکنم، نگاه به نامحرم نکن! نکنم. اینها دستوراتی هست که حضرت می دهند و باید اطاعت کنیم. خب برای این هم توصیه می کنیم که حتماً افراد به فرمایشات امام حسین‌ؑ قبل از سفر باید مراجعاتی باشند که بتوانند این فرمایشات را انجام دهند. یک نکته خیلی خوب دیگر، خود زیارت جامعه کبیره است. زیارت جامعه کبیره علاوه بر این که مقامات بلند اهل بیت‌ؑ را توضیح داده، متأسفانه ما معمولاً در همین مقامات گیر می کنیم. یعنی این قدر در بحر این مقامات می رویم و این قدر دقیق می شویم که اهل بیت‌ؑ را گویا دست نیافتنی می یابیم و هیچ ارتباط عملی با آنها پیدا نمی کنیم. در حالی که این خیلی بد است. خیلی خوب است که ما جامعه کبیره را یک بار با این دید بخوانیم که از اهل بیت‌ؑ الگو بگیریم و در خودمان پیاده کنیم. وقتی که ما به حضرت عرض می کنیم «وَ أَقَمْتُمُ الصَّلاَةَ»، حضرت در وسط جنگ همه کار را رها کردند و به نماز پرداختند. پس ما هم هر موقع که وقت نماز شد همه کارها را رها کنیم و به نماز بپردازیم. این می شود تبعیت. وقتی که حضرت می فرمایند: من دوست دارم که تلاوت قرآن کنم، ما هم دوست داشته باشیم که قرآن تلاوت کنیم. همین جا بحثی را که در قسمت اول آن بحث هایی که شناخت کلی که باید داشته باشیم، آن فردی که آمد خدمت امام حسین‌ؑ حضرت سؤالات امامتی از او نکردند.

پرسیدند: افضل اعمال چیست؟ گفت ایمان به خدا

پرسیدند: راه نجات از هلاکت چیست؟ عرض کرد که اعتماد به خداوند

پرسیدند: زینت مرد چیست؟ آن سه سؤال را جواب داد. هیچکدام امامتی نبود. بنابراین، این چیزهایی که ما می گوییم، عارفاً بحقه سؤال امامتی است.

ولی قبل از این که به این بحث برسیم، باید این بحث را در همان قسمت آن فرد که المعروف بقدر معرفه عرض می کردم که یک شناخت کلی و عمومی هم باید داشته باشیم که آن شناخت کلی عمومی در گرو خواندن قرآن و تفکر در قرآن است که این رهنمود را همان جا مطرح می کنیم. متأسفانه با تأخیر عرض کردم. یکی از راه کارهایی که حتماً در سفر هم خودمان باید انجام دهیم و هم به تمام دور وبری هایمان بگوییم، این است که قرآن را فقط روخوانی نکنیم. نه، بیاییم یک تغییری در روش تلاوت خود بدهیم و آن تلاوت با تدبر است. یعنی به جای این که یک جزء قرآن بخوانیم، یک صفحه قرآن با تدبر بخوانیم و هر درسی که از آن گرفتیم، به دوستانمان بگوییم. این تدبر در قرآن بسیار مؤثر است و می تواند ما را به آن شناختی که المعروف بقدر المعرفه برساند. هدف ما این هست که زیارت کاملی داشته باشیم. برای این که سود زیادی ببریم، باید معرفتمان را با قرآن خواندن و توسل به قرآن زیاد کنیم. معرفت قرآنی خود را زیاد می کنیم. بحث آن جا بود که هدف و نیتمان را چه قرار می دهیم؟ نیتمان این است که می خوانیم و ثواب آن را هدیه می کنیم به امام زمان‌عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف یا امام حسین‌ؑ، چون بحث امام حسین‌ؑ هست، ثواب آن را به امام حسین‌ؑ هدیه می کنیم. چون یکی از آداب زیارت هم گفته شده که خواندن قرآن و هدیه کردن به مزور است. به جای فقط قرآن خواندن، تدبر در قرآن را که قطعاً فضیلت بالاتری دارد، انجام می دهیم و ثواب آن را به امام حسین‌ؑ هدیه می کنیم.

پس اگر بخواهیم به بحث اخلاقی برسیم، از زیارت جامعه کبیره می توانیم به مسائل اخلاقی برسیم. مسئله بعدی که اهمیت بسیار زیادی دارد و آن هدف دراز مدت ماست، این است که برای امام حسین‌ؑ یاور بسازیم.

که حالا این یاور ساختن به چه صورتی هست، در فصل بعدی ان شاءالله عرض می کنم.

بسم الله الرحمن الرحیم

بحث بعدی این است که می خواهیم یک محل برای گفتن انتخاب کنیم. پس محمل اول شد اگر می خواهیم به حاجات مادی و معنوی برسیم، باید معرفت امام داشته باشیم و به قدر معرفتمان اهل بیت علیهم السلام به ما نیکی می کنند. بحث دوم ثواب های بسیار بزرگ مرهون عارفاً بحقه است که یک معنی عارفاً بحقه این است که امام مفترض الطائة هست و دیگر آن، این است که فرمایشات شان را بشنویم و اطاعت کنیم و معنای سوم آن این است که الوفا باالبیعة. از امیرالمؤمنین علیه السلام می پرسند: حق امام چه هست؟ می فرمایند الوفا با البیعة. یعنی هر شیعه ای باید وفای به آن عهد را داشته باشد. آن وقت حق امام را شناختیم. در قسمت قبلی هم گفتیم، وقتی من دستورات امام را بشنوم و اطاعت کنم، عملا امام را به امامت شناختم و اگر از دستوراتشان سرپیچی کنیم و انجام ندهیم، عملا به آن حضرت معرفت ندارم. حالا در اینجا هم همینطور است. باید به وفای بیعتی که با امام کردیم، پایبند باشیم. یک مثال خیلی خوب، اطرافیان جناب مسلم بن عقیل است. همه با ایشان بیعت کردند ولی همه دست ایشان را خالی گذاشتند. پس به بیعتشان بی وفا بودند. بنابراین بحث دیگر، وفای به بیعت، یعنی نصرت و یاری کردن امام و اگر کوفیان بی وفا بودند و ما می خواهیم بی وفا نباشیم، باید امام را یاری کنیم و اگر این چنین کنیم، آن وقت آن وقت حق امام را شناختیم و عارفا به حقه شدیم. آن وقت این ثواب های هزار حج و هزار عمره برای ما مترتب خواهد شد. پس اگر می خواهیم به ان ثواب های بزرگ برسیم، باید در مسیر یاری امام قدم بر داریم. این یک بحث و یک مقدمه.

مقدمه دوم که باز محمل دوم است و خیلی در اذهان هست، بحث لبیک می باشد. اینجا همه وارد حرم که می شوند و فریاد می زنند لبیک یا حسین علیه السلام. خب باید بپرسیم این لبیک به چه معناست؟ لبیک را باید توضیح داد. لبیک یعنی حسین جان! من دعوت شما را استجابت کردم. شما ۱۴ قرن قبل فرمودید: **هل من ناصر ینصرنی** آیا کسی هست که به داد ما برسد و آیا کسی هست که به یاری ما بیاید؟ الان می خواهم به شما جواب مثبت دهم. پس لبیک واقعی، فقط گفتنی نیست. باید با تمام وجود لبیک بگویم که این لبیک را در سه عرصه تعریف می کنیم: عرصه اول **لبیک با قلب**، دوم **لبیک با زبان**، سوم **لبیک با دست**. قلب مصداق هایی فراوان دارد که من تیتروار عرض می کنم. مثلاً معرفت امام و یا محبت به امام. در خوشی های امام خوشحال و در ناراحتی های ایشان ناراحت باشیم. دوست داشتن برای یاری ایشان، همه از مصادیق لبیک و نصرت امام با قلب است. لبیک زبانی چه مصداق هایی دارد؟ مثلاً تبلیغ امامت و ولایت همان چیزی که پیامبر صلی الله علیه و آله در خطابه روز غدیر به عهده همه ما گذاشتند که حاضرین به غائبین و پدران به پسران تا روز قیامت برساند و این وظیفه همان مصداق لبیک زبانی است و یکی از بهترین مصادیق لبی که زبانی دعا بر فرج امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف است و ما از اینجا به بحث دعا می رسیم. بعضی وقتها می شود از کانال های دیگر زودتر رسید یا در بحث درازمدت که اگر شما می خواهید با زبان یاری کنید، باید منتقمد خون امام را یاری کنید و طریق آن هم دعای بر فرج است. در مرحله بعد لبیک با دست می باشد. در بحث آن چیزی که باید به آن پرداخت، این است که ترک گناهان کنیم و به واجبات انجام دهیم. یعنی یاری عملی برای اهل بیت علیهم السلام که این خیلی مهم است. کارهایی مثل خرج در راه امام، مصادیقی از لبیک با دست است. یکی از مسائل بسیار مهمی که جلوتر به آن اشاره می کنیم، برپایی مجالس دعا است. این برپایی مجالس دعا، مصداق یاری با دست می باشد. در برپایی مجالس صحبت در مورد ائمه و روضه اهل بیت علیهم السلام که مصداق لبیک با دست است، باید برای مردم توضیح دهیم و بگوییم اگر می خواهید لبیک شما واقعی باشد، باید همه این کارها را در حد توان تان انجام دهید. یعنی به این صورت نباشد که فقط با زبان دوست دارم نصرت بدهم و یا مثلاً فقط با قلبم دوست داشته باشم و بقیه را انجام ندهم؛ خیر این چنین نیست. باید همه را با مصداق هایی که عرض شد، انجام دهیم.

محمل هایی که برای تبلیغ حضرت گفتیم، بحث معرفت کلی بود که باید داشته باشیم تا از جوایز حضرات معصومین استفاده کنیم، دوم عارفا بحقه خود امام بود که مصادیق آن را گفتیم و بحث لبیک بود که ما موظف هستیم که با دل و دست و زبانمان به یاری امام برسیم. یکی از محمل هایی که خوب است برای صحبت خود استفاده کنیم، خود زیارت اربعین امام حسین علیه السلام است که دو سه تا عبارت زیبا دارد. در زیارت اربعین بعد از این که به امام حسین علیه السلام سلام دادیم، در آخر زیارت داریم **و نصرتی لکم معده** حسین جان! نصرت و یاری من برای شما آماده است. اینجا جای صحبت داریم که نصرت شما یعنی چه؟ من فقط یک ادعا می کنم که آماده یاری شما هستم. خوب چه کار کرده ام؟ اگر می خواهم این ادعا واقعی و صادقانه باشد و جوری نباشد که خدایی ناکرده حضرت برگردند و بگویند پس کو عملت؟ تو ادعای صفر داری و عمل ندادی؛ کما اینکه آمدند نزد امیرالمؤمنین علیه السلام و حضرت فرمودند: شما چه کسانی هستید که گفتند ما شیعیان شما هستیم. حضرت گفتند: چگونه است که من در شما سیمای شیعیان را نمی بینم و یک سری از ویژگی های شیعیان را ایراد

کردند که الان وقت آن نیست که گفته شود. خلاصه نکند امام حسین علیه السلام و امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف ما را شرمنده کنند و بگویند کو ادعایتان؟ خوب وقتی هم چنین چیزی در زیارت اربعین ادعا می کنیم و می گوییم **و نصرتی معدة لکم** و می گوییم امام حسین علیه السلام من آمده ام برای یاری رساندن به شما و این می شود تجدید پیمان با امام حسین علیه السلام. خیلی جالب است و خیلی خوب می شود از این فرصت طلایی استفاده کنیم و بگوییم ای مردم! شما که تجدید با امام حسین علیه السلام بیعت کردید، الان وقتش است که این مصادیق محیا یاری شود و باید از همین جا شروع کنیم. یعنی محبت قلبی و باید از همین جا تمرین کنید. اینجا یک کارگاه عملی است و اینجا یک دانشگاه حسینی است. نباید وقت را به بطالت بگذرانیم. بعد می بینیم که بعضی ها لیسانس و دکترا گرفته اند و ما در همان ترم اول مانده ایم! خیلی زشت است و باید غصه بخوریم. این دانشگاه یعنی اربعین، باید همان هدفی که عرض کردم هدف بلندمدت، باید یاورسازی برای امام عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف داشته باشیم. یعنی بحث لبیک را می گوییم و صحبت به نصرت امام را شروع می کنیم. مفصل باید برای مردم مانور بدهید و از انواع نصرت بگویید و توضیح دهید و فواید نصرت و ضررهای عدم نصرت اهل بیت علیهم السلام را به مردم بگویید و آنها را به یاورانی پر دغدغه و پر مسئولیت برای امام عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف تبدیل کنیم. اگر کار به اینجا رسید، خیلی به هدف مان رسیده ایم و می توانیم بگوییم به هدف سفر رسیده ایم و بگوییم یا صاحب الزمان؛ در این سفر هر کاری که می توانستیم، انجام دادیم. یعنی بیاییم و برگردیم و یاور برای امام عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف بسازیم، این خیلی افتخار است ولی بعضی از وقت ها یک سری از عبادت های فردی را انجام می دهیم.

اللهم عجل لولیک الفرج

اللهم الرزقنا زیارة الحسین علیه السلام

محمل هایی که ما برای تبلیغ حضرت گفتیم: ۱- بحث معرفت کلی که باید داشته باشیم تا از جوایز حضرات اهل بیت علیهم السلام استفاده کنیم. ۲- عرفان به حق خود امام که مصادیق مختلف آن را گفتیم ۳- لبیک به عنوان وفای به بیعت، ما مؤظفیم که با قلبمان با دستمان و با زبانمان امام را یاری کنیم.

یکی دیگر از محمل هایی که برای صحبت بسیار خوب است، خود زیارت اربعین است. زیارت اربعین امام حسین علیه السلام یکی دو نکته جالب دارد که در راستای همین بحث ما می باشد. یکی این که بعد از این که به امام حسین علیه السلام سلام دادیم، در آخرت زیارت عرض می کنیم: **وَ نُصْرَتِی لَکُمْ مُعَدَّةٌ**، حسین جان؛ نصرت و یاری من برای شما آماده است. من آماده یاری رسانی به شما هستم. این جا در اربعین باز یک راه برای ما باز می شود که **نصرتی لکم معدة** یعنی چه؟ یعنی فقط ادعا می کنم که آماده یار رسانی به شما هستم. چکار کردم؟ اگر می خواهم این ادعای من واقعی باشد، صادقانه باشد و جوری نباشد که خدای نکرده حضرت برگردند به من بگویند کو عملت؟ تو فقط یک ادعای صرف می کنی و عملی نداری. کما این که شخصی آمد خدمت امیرالمؤمنین علیه السلام و حضرت فرمودند: شما کی هستید؟! گفتند: ما از شیعیان شما هستم. حضرت فرمودند: من در شما سیمای شیعه را نمی بینم. بعد یک سری مشخصات را می فرمایند که حالا وقت بیان آنها نیست. نکند خدای نکرده امام حسین علیه السلام ما را همینطوری شرمنده کنند، امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف ما را شرمنده کنند که پس عمل تان کجاست؟ وقتی که چنین چیزی را در زیارت اربعین ادعا می کنیم و عرض می کنیم **و نصرتی لکم معدة** یا امام حسین علیه السلام روی من حساب کنید. من آماده یاری رسانی به شما هستم. این می شود تجدید بیعت و تجدید پیمان با امام حسین علیه السلام. این امر بسیار جالب است و خیلی خوب باید از آن استفاده کنیم. از این فرصت طلایی باید خیلی خوب استفاده کنیم که بگوییم آی مردم! شما که با امام حسین علیه السلام تجدید بیعت کردید، الان وقت کار شماست. این مصادیق یاری است. این مصادیق یاری را از همین جا باید شروع کنیم. یعنی محبت قلب و معرفت قلبی و خوشحالی و ناراحتی را باید از همین جا باید تمرین کنیم. اینجا یک کارگاه عملی و یک دانشگاه است. نباید فرصت را به بطالت بگذرانیم. بعد آن وقت می بینیم بعضی ها رفتند لیسانس و دکترا و همه چی گرفتند و رفتند بعد ما هنوز در ترم اول ماندیم. خیلی ضرر است و باید غصه بخوریم. این دانشگاه، دانشگاه اربعین، باید همان هدفی که عرض کردم، هدف دراز مدت که یاورسازی برای اهل بیت علیهم السلام هست، از همینجا شروع می شود. یعنی بحث لبیک را می گوییم، شروع می کنیم به انواع نصرت. بحث وفای به بیعت را در حق امام می گوییم. همان بحث در این جا کامل می شود. اینجا باید مفصل برای مردم مانور بدهیم و انواع نصرت را توضیح بدهیم. فواید نصرت و ضررهای عدم نصرت اهل بیت علیهم السلام را برای مردم توضیح بدهیم و آنها را به یاورانی پردغدغه و پر مسئولیت برای اهل بیت علیهم السلام تبدیل کنیم. اگر به این جا رسیدیم، آن وقت به هدف بسیار بزرگی رسیدیم و می توانیم از سفر زیارتی خودمان راضی باشیم

که آقا ما به عنوان یاور امام زمان عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف کاری که از دستمان بر می آمد را انجام دادیم. یعنی بیاییم و برگردیم و ۱۰ تا یاور برای امام زمان عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف بسازیم. این افتخار ماست. هدف بسیار بلندی هست.

ولی خیلی مواقع، خیلی از ما، فقط به یک سری عبادت های فردی می پردازیم و این خیلی بد است که امامان ما خیلی مظلوم و غریب هستند و فقط برای خودمان زیارتی کنیم و بیاییم. حتی چهار نفر آدم را با خودمان به حرم نبریم و چهار تا روضه برایشان نخوانیم که آنها هم به فیض برسند. این تک روی ها خیلی بد است.

پس هدف ما این شد که می خواهیم برای امام حسین علیه‌السلام یاور بسازیم و این زمینه ساز خیلی خوبی برای ماست. بعد از این جمله، جمله دیگری هم هست که بسیار جالب است. آن این است که ما به امام عرض می کنیم: «وَ نُصْرَتِی لَکُمْ مُعَدَّةٌ حَتّی یَأْذَنَ اللّهُ لَکُمْ»، آقاجان ما آماده یاری رسانی به شما هستیم تا این که خداوند به شما اجازه دهد. یعنی اجازه قیام به فرزند شما بدهد. یعنی این که فرج فرزندتان، حضرت مهدی عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف محقق بشود. ما آماده فرج امام زمان عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف هستیم و این را باید در سفر اربعین جا بیندازیم که آقا؛ سفر اربعین، سفر تجدید عهد با امام زمان عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف است. زیارت اربعین زیارت اعلام آمادگی برای ظهور حضرت است. باید داد بزنیم یا صاحب الزمان! ما آماده ایم. ای وای برمن که آماده نیستم و با گفتن این ادعا، سرم را از خجالت پایین می اندازم که من آماده نیستم، ولی باید بیایم و این اعلام آمادگی را به حضرت داشته باشیم.

محمل های گفت و گو را عرض کردیم. انواع گفت و گو را هم عرض کردیم. حالا می‌خواهیم وارد کار شویم، باید چه کار کنیم؟

بر اساس همان اهدافی که عرض کردم، ۳ نوع کار انجام خواهیم داد: یکی برخوردهای مقطعی با مردم، از محملی شروع می کنیم، تبلیغ می کنیم و تمام می شود. جزء همین تبلیغ های مقطعی که در کارهای دراز مدت و طولانی مدت هم می شود گفت ولی ما برای این که دوستان در بین راه برنامه داشته باشند، همین را عرض می کنیم. ما می توانیم انواع توصیه های کوتاه مدت را به مردم بگوییم. مثلاً شما که داری راه می روی، چرا بیکار راه میروی؟ بیا صلوات بفرست و بدان که هرکس ۱۰ صلوات بفرستد، خداوند ۱۰۰ صلوات بر او می فرستد و هرکس که ۱۰۰ صلوات بفرستد، خداوند و ملائکه اش ۱۰۰۰ صلوات به او می فرستند. بعد حضرت استناد می کنند به آیه قرآن که: **هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا**. خداوند کسی است که با ملائکه اش بر شما صلوات می فرستد تا شما را از ظلمت ها به نور هدایت کند. نمی خواهی از ظلمت های گناه و دنیا پرستی به نور که آن نور هم کسی جز امام زمان عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف نیست، هدایت شوی؟

و همچنین در خطابه غدیر پیامبر اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله می فرمایند:

وَلا نُورَ إلاّ عِنْدَهُ، نوری نیست مگر نزد امام عصر عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف

اگر می خواهی در این سفر به امام زمان عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف برسی، بیا و صلوات بفرست تا پاک شوی و از همه ظلمت ها خارج شوی. در حدیث دیگری هست که اگر کسی ۱۰۰ صلوات بفرستد، خداوند ۱۰۰ حاجت او را برآورده می کند که ۳۰ حاجت مادی و ۷۰ حاجت معنوی هست.

شما بیایید این را به مردم بگویید و خیلی خوب است که مردم اینها را بدانند و عمل کنند و خیلی ها هم عمل می کنند.

اگر دوستان مایل باشند، بنده بعداً احادیث را در گروه می گذارم تا دوستان هم خودشان داشته باشند و آنجا هم بتوانند به مردم بگویند.

صلوات فرستادن بسیار خوب است.

مثلاً یکی از ذکرهای دیگر حمد است. سنت پیامبر اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله این بوده که روزی ۳۶۰ مرتبه ذکر **الحمدلله رب العالمین** را می فرمودند.

یکی از چیزهایی که بسیار عالی است، خواندن سوره توحید می باشد. نه یک بار، دو بار، هزار بار روزانه. صلوات را هم که به مردم می گوییم، بگویید آقا در راه هزار مرتبه صلوات بفرست. چون یکی از آداب زیارت امام حسین علیه‌السلام زیاد صلوات فرستادن است. به فرد می گوییم زیاد صلوات بفرست. زیاد هم، ۱۰۰ تا زیاد نیست، ۱۰۰ تا که زود تمام می شود. حداقل ۱۰۰۰ مرتبه بفرست. با ذکر و عجّل فرجهم. وقتی و عجّل فرجهم را هم بگوییم، اصل دعا که دعا برای فرج است، انجام شده است.

بعد **قل هو الله** است، اگر کسی روزانه ۴۰۰ مرتبه قل هو الله احد را بخواند، خداوند اجر ۴۰۰ شهید را به او می دهد.

اگر کسی در روز و شب ۱۰۰۰ مرتبه قل هو الله احد را بخواند، نمی میرد مگر اینکه جای خودش را در بهشت می بیند. یا این که برای او ببینند. مثلاً به کسی نشان بدهند که جای فلانی در این جای بهشت است. خب وقتی با این کارهای کوچک می توانیم مردم را تشویق کنیم به ذکرهایی که سرشان گرم باشد و باعث ارتقای آنان بشود، این خیلی خوب است.

یکی دیگر از چیزهایی که خوب است، به مردم بگوییم نماز جناب جعفر طیار است که بسیار ثواب دارد و بسیاری از گناهان را می بخشد. اگر شما یک روز در میان نماز جناب جعفر را بخوانید، بین این دو روز هر گناهی که خدای نکرده بین این دو روز انجام داده باشید را خداوند می بخشد. اگر هر جمعه بخوانید، هر گناهی را که در طول هفته انجام داده باشید، خداوند می بخشد. و جالب این جاست که مخصوص به حرم امام حسین علیه السلام هم نیست. در حرم همه اهل بیت علیهم السلام می شود خواند، مثل حرم امام رضا علیه السلام. اگر کسی نماز جعفر را در حرم بخواند، برای هر رکعت آن هزار حج و هزار عمره به او می دهند. عجب ثواب بزرگی است. و متأسفانه خیلی از ما غافلیم. اگر افراد بدانند حتماً می خوانند. همه کارهایی که آنها انجام می دهند، شما هم در ثواب آن سهیم هستید. شما هم که افراد باوفایی هستید، همه آن را به امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف هدیه بدهید. و به مردم هم توصیه کنید که به نیابت از امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف بخوانند. در واقع دارید دست مردم را در دست امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف می گذارید. هدف ما این بود که برای امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف یاور تربیت کنیم و این گونه یاور تربیت می کنیم. می گوییم آقا قل هو الله بخوان. اگر هزار قل هو الله بخوانی، نمی میری مگر این که جایت را در بهشت ببینی. پس بخوان و ثواب آن را هم هدیه کن. هر سه قل هو الله برابر با یک ختم قرآن است، ثواب آن را به امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف هدیه کن. ثواب همه صلوات ها را به امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف هیده کن. همه اینها نصرت امام با زبان می باشد. پس ما در این راه نماز جعفر را به افراد می گوییم.

نماز جعفر طیار دارای نکته ای هست که به دو صورت می توان خواند: یکی این که همانی که در مفاتیح نوشته، دو تا دو رکعت بعد از حمد و سوره که حالا سوره های خاصی هم نوشته، ۱۰ تسبیح اربعه و روش دیگر هم این هست که در کتاب وسائل الشیعه به آن اشاره شده و این است که شما می توانید دو تا دو رکعت بخونید، تسبیحات را در راه بگویی.د یعنی ۳۰۰ تا تسبیحات اربعه در راه بگویید. یعنی ۳۰۰ بار، سبحان الله والحمدلله و لا اله الا الله و الله اکبر را در راه بگویید. به این صورت هم می توان و هیچ اشکالی ندارد.

بنابراین اولین کاری که ما می کنیم، در راه یک سری اذکار و اعمالی را به مردم یاد می دهیم که انجام دهند.

نکته دیگری که همه جا عرض می کنم، زیارت وارث است که نحوه خواندن آن خاص می باشد و بنده خدمت شما عرض می کنم.

والسلام علیکم والرحمه الله وبرکاته

بحث ما درباره این بود که چگونه برای اهل بیت علیهم السلام یاور بسازیم.

یکی از راه های ساختن یاور برای امام حسین علیه السلام این است که به افراد بگوییم این اعمال را به نیابت از طرف حضرت انجام بدهند که فرزند امام حسین علیه السلام هستند و با این کار، امام عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف را با زبان یاری می کنند.

نوع زیارتی که می خواهیم برای امام حسین علیه السلام انجام بدهیم، اگر حتی آن زیارت معمولی، عارفاً بحقه باشد، چه قدر ثواب می خواهد داشت؟ به اندازه هزار حج و هزار عمره و هزار برده آزاد کردن ثواب می برد. آیا این آخر ثواب هست؟ نه از این بالاتر هم هست.

بسیار جالب است. دوستان توجه داشته باشند، افرادی که می خواهند به حرم امام حسین علیه السلام مشرف شوند، از تهران نیت کنند که ما به زیارت می رویم و در آنجا زیارت وارث را به نیابت از امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف می خوانیم. زمانیکه از نجف پیاده روی را شروع می کنید، هدف شما این است که زیارت وارث بخوانید. در حدیثی از امام صادق علیه السلام آماده است: کسی که زیارت وارث را بخواند، به ازای هر قدمی که برمی دارد، خداوند صد هزار حسنه به او می دهد. یعنی صد برابر بیشتر. آنهم فقط با یک نیت عوض کردن. یعنی شما اصلا نیت نکرده بودید که چه بخوانید. حالا نیت می کنید زیارت وارث بخوانید و برای هر قدم شما صدهزار حسنه ثبت خواهد شد. صدهزار سیئه از گناهان شما پاک می شود و صدهزار درجه به مقامتان افزوده می گردد و شما این صدهزار هزار ثواب را به امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف هدیه می کنید. حساب کنید که چه خدمت بزرگ و نصرت خوبی برای امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف خواهد بود.

اگر تنها نیت زیارت داشته باشید، برابر با ثواب هزار حج و هزار عمره است ولی زمانیکه به این صورت نیت کردید، بسیار متفاوت بوده و ثواب زیارتتان بیشتر می شود.

بنابراین از مباحثی که ارائه می دهیم، اعمال بین راه است که به افراد می گوییم همه را به نیابت از امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف انجام دهند یا ثواب آن را هدیه کنند.

مسائل دیگر که کوتاه مدت می باشد و ان شاءالله بعدا محمل های آنان را خدمت شما عرض می کنیم.

نقش بسیار مهمی که داریم، برپایی مجالس دعا برای فرج امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف می باشد که اصل کار ما نیز هست و عرض شد که برای گرفتن فرج حضرت می رویم. حال به چه صورت باید انجام دهیم؟

شرایط الان بسیار مستعد است و بسیاری از افرادی که در قرارگاهها، شهرداری ها یا در موکب ها هستند، با این موضوع هماهنگ می باشند یا خواهند شد و یا بسیاری از سخنرانان این موضوع را اعلام کرده اند و الان توجه به امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف بسیار زیاد شده است. افراد کم کم به این نتیجه می رسند که راهپیمایی اربعین، مقدمه ظهور امام عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف است. عبارات متفاوتی هم برای آن بکار می برند: اربعین شاهراه ظهور، اربعین مقدمه ظهور و ... . در گروههای مختلف اگر جستجو نمایید، مشاهده خواهید کرد که مردم به این بحث روی آورده اند. حال ما چه می توانیم انجام دهیم؟ ما باید دعا برای فرج را همگانی کنیم.

طبق حدیثی که امام صادق علیه السلام فرمودند: اگر همه شما همانند بنی اسرائیل جمع شوید و زجه بزنید و گریه کنید، **هَكَذَا أَنْتُمْ لَوْ فَعَلْتُمْ لَفَرَّجَ اللَّهُ عَنَّا** فرج ما محقق می شود، در غیر این صورت موضوع غیبت تا آخر ادامه خواهد داشت.

برای قوم بنی اسرائیل، ۴۰۰ سال مقدر شده بود. زمانیکه ۲۳۰ سال از آن گذشت، همه آنان جمع شدند و زجه زدند و گریه کردند و خداوند ۱۷۰ سال از آن را بخشید.

باید در این فضای مناسبی که ایجاد شده، در این راهپیمایی، از این فرصت حداکثر استفاده را داشته باشیم و مردم را برای دعا کردن جمع کنیم. البته مردم در حال تردد هستند و بهترین بهانه برای این عمل، نماز جماعت می باشد.

از دیگر کارهایی که حتما باید انجام دهید و بسیار لازم است، تشویق مردم به دعای دسته جمعی زیر قبه امام حسین علیه السلام می باشد.

یعنی وقتی با گروهها صحبت می کنیم و قرار می گذاریم، بگوییم ان شاءالله زیر قبه شما را با هم گروهی هایتان می بینم. ان شاءالله زیر قبه همه با هم فریاد می زنیم: **اللهم عجل لولیک الفرج**.

این کار باید بصورت یک فرهنگ عمومی شود که افراد زیر قبه؛ آن هم نه بصورت شعارگونه، بلکه با حال سوز و التماس، با التجا به درگاه خداوند متعال، از خداوند می خواهیم که فرج امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف را نزدیک بگرداند.

پس یکی از راه هایی که برای تحقق در فرج انجام شده و بسیار مهم است، دعای دسته جمعی زیر قبه می باشد که باید از کاروانها بخواهیم بصورت گروهی با هم ذکر **«اللهم عجل لولیک الفرج»** را عمومیت دهند. همانطور که لبیک یا حسین علیه السلام عمومیت پیدا کرده است، باید دعای **«اللهم عجل لولیک الفرج»** یا **«اللهم صلی علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم»** را تحت قبه و بصورت همگانی انجام دهیم که در این صورت می توانیم توقع داشته باشیم که ان شاءالله کاری اساسی صورت بگیرد.

از دیگر کارهایی که باید در آن مکان حتما انجام دهیم، توزیع محصولات فرهنگی می باشد. ممکن است برخی از این کارها، مانند صحبت کردن، را بعضی از دوستان نتوانند انجام دهند. چون هرکس توانی دارد و کاری را بخوبی می تواند انجام دهد.

در این مبحث، جزوه ای وجود دارد به نام جزوه قلوب که جزوه خوبی است. شما می توانید این جزوه را به افراد بدهید و آنها حدیث اجتماع قلوب را داشته باشند و با هم بر یاری امام حسین علیه السلام هم پیمان شوند.

یا برای مثال سید دی هایی با عنوان صاحب لواء و صاحب عزا را دارا می باشیم. سی دی های بسیار خوبی در ارتباط با امام حسین علیه السلام و امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف می باشد که هم شما می توانید بشنوید و هم کسانیکه با اتوبوس می روند، در اتوبوس پخش کنند و بخش های مختلف آن را گوش دهند که روحیه معنوی مردم هم بالا می رود.

مسئله سوم متن سخنرانی شما می باشد. اگر شما سخنران نیستید، می توانید متن سخنرانی را به مدیر یک موکب بدهید و از او خواهش نمایید که این متن را به یکی از افراد خود دهد تا بخواند. متن عربی را می توان به افراد عرب زبان و متن فارسی را به افراد فارسی زبان داد.

بنابراین حتما باید در این کارهای عملی مشارکت داشته باشیم و هر کار می توانیم انجام دهیم.

از دیگر کارهایی که می توان انجام داد و در مصادیق یاری با دست هم می باشد، خرج کردن در آنجاست. از چه طریقی می توانیم خرج کنیم؟ برای مثال سی دی بخریم و در آنجا پخش کنیم. کتاب بخریم و آنجا هدیه دهیم یا حتی به دیگران هم توصیه کنیم که اینکار را انجام دهند. چنین کارهایی چون پخش کردن سی دی و کتاب و حتی پخش غذا در تألیف القلوب مؤثر می باشد و ان شاءالله باعث نزدیکی افراد به امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف خواهد شد.

آخرین بخشی که خدمت شما عرض می کنم، تولیداتی است که دوستان می توانند آنجا داشته باشند. در آنجا با صحنه های بسیار مهیج و جالی مواجه خواهید شد که خواهش می کنم از این موارد عکس بگیرید و با افراد مصاحبه کنید. از آنها بپرسید که انگیزه شما از این سفر چیست؟ مهمترین دعای شما چیست؟ از آنان بپرسید که در این سفر برای امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف چه کاری می خواهید انجام دهید؟ از این مصاحبه ها خاطرات بسیار شیرین و قشنگی بیرون می آید که تولیدی های زیبایی است و بعدا استفاده بسیار خوبی می توانیم از آنها داشته باشیم.

می توانید از مردم دلنوشته بگیرید و حتی برای ما هم ارسال نمایید تا دوستان در کانال ارسال نمایند. به افرادی که تولید انجام می دهند هم بگویید که عکس برداری، فیلمبردارید، ثبت خاطرات و دلنوشته ها داشته باشند و حتما همه را منتشر کنند. موارد بسید زیبا، شیرین و دلچسبی خواهد بود.

برخی اوقات، افراد با دل ساده خود، دلنوشته های بسیار زیبایی تحویل می دهند که انسان واقعا حیران می شود که برای مثال یک بچه چگونه چنین دلنوشته ای را نوشته است.

پس آخرین عملی که توصیه می شود، تولیدات در مسیر امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف و ولایت و امامت ایشان است که اگر این تولیدات جمع آوری شود، مجموعه بسیار خوبی خواهد بود.

بطور خلاصه هدف ما در این سفر عزیز و عظیم به این صورت می شود: سه هدف داریم:

۱- گفت و گوهای کوتاه مدت برای آشنایی مردم با امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف و دعا برای فرج.

۲- گرفتن فرج امام عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف با برپا کردن مجاس دعا همراه با روضه و تضرع.

۳- ایجاد یاورانی صدیق برای امام حسین علیه السلام.

ان شاءالله خداوند به همه ما توفیق دهد و ان شاءالله که زیارتی پر از معرفت و معنویت نصیب تمامی دوستان شود.

والسلام علیکم والرحمة الله والبرکاته